

Revista—ARTA

Tincuța Marin - Toposuri Distopice și erezii funcționale
Dystopian topos and functional heresies

#50-51, May 2021

By Dan Breaz

EXPOZIȚII ÎN ROMÂNIA
EXHIBITIONS IN ROMANIATINCUȚA MARIN -
TOPOSURI DISTOPICE ȘI EREZII FUNCȚIONALE
DYSTOPIAN TOPOS AND FUNCTIONAL HERESIES

EREWHON/NOHWERE

Artistă: Tincuța Marin

Curator: Dan Breaz

Muzeul de Artă Cluj-Napoca

6 - 23.05.2021

Text: Dan Breaz

EREWHON/NOHWERE, prima expoziție personală a Tincuței Marin într-un spațiu muzeal (6-23 mai 2021, Muzeul de Artă Cluj-Napoca), cuprinde o selecție de lucrări din ultimii trei ani ai creației artistei. Absolventă a Universității de Artă și Design din Cluj-Napoca (2017), activitatea Tincuței Marin include deja participări la expoziții colective, între care *Breaking Rules* (2017), *Sottobosco* (2018) sau *The Night Watch* (2019). Creațiile artistei au fost promovate de galerii prestigioase, ca Richter Fine Art Gallery din Roma, Galeria Plan B din Cluj-Napoca sau Jecza Gallery din Timișoara. Tincuța Marin a primit în anul 2017 Premiul Fundației Plan B și premiul Institutului Francez din Cluj-Napoca. Expoziția tematizează un topos distopic, în care ființa umană pare mereu amenințată de o forță străină, din afara ei sau din interior. Denumirea „*EREWHON*” este dată de citirea inversă a cuvântului „*NOWHERE*” din limba engleză („nicăieri”, „niciunde”). Atunci când și-a intitulat astfel faimosul său roman, Samuel Butler a creat o licență literară foarte sugestivă, prin deplasarea și inversarea intenționată a literelor mediane în cadrul acestui cuvânt-temă, care ajunge astfel să desemneze o lume ficțională singulară.

Conceptul curatorial *EREWHON/NOHWERE* recurge la aceeași inspirație licențiară a romancierului englez, pentru a trimite la toposul imaginar pe care-l configurează creația Tincuței Marin. Artistă reușește să deplaseze surprinzător accentele vizionare ale operei sale pe hărțile „locurilor” vizuale fundamentale din creațiile expuse, izbutind la rândul său să simuleze universuri tangibile, dar nelocalizabile, a căror principală formă de viață fictivă este disfuncția. Deși narațiunile sale se dovedesc neaderente la regimul existenței cotidiene, ele păstrează, totuși, concretețea vieții trăite. Tincuța Marin este o artistă fundamental rezistentă la canoanele artistice ale actualității. Arta sa are o discursivitate vizuală care sancționează, prin pregnanța frazării neoavangardiste, postulatele hiper- sau fotorealiste ale momentului, încifrările predictibile ale manierismelor abstracte sau dezindividualizarea postumanistă a resorbirii noastre în tehnologii sau în alte specii.

Artistă înlocuiește retoricile veriste cu „descrierile fără loc” (Wallace Stevens) ale unor stileme hiperchromatic-narative, generatoare ale iluziei lui „aici”. Ca atare, pictura Tincuței Marin face ca distanțele dintre Giotto, Bruegel sau pictura lui Giorgio de Chirico să se poată șterge printr-o ardere onirică. O viziune inflamată de expresionismul german este filtrată prin elocvența livrescă a unui scriptoriu medieval, contaminat de

EREWHON/NOHWERE, Tincuța Marin's first solo show in a museum (6-23 May 2021, the Art Museum of Cluj-Napoca), comprises a selection of works made by the artist in the last three years. Having graduated from the Art and Design University in Cluj-Napoca (2017), Tincuța Marin has already taken part in collective exhibitions, among which *Breaking Rules* (2017), *Sottobosco* (2018), and *The Night Watch* (2019). Her works have been promoted in prestigious galleries, such as the Richter Fine Art Gallery in Rome, Plan B Gallery in Cluj-Napoca, or Jecza Gallery in Timișoara. In 2017 Tincuța Marin received the Plan B Foundation Award and the award of the French Institute in Cluj-Napoca.

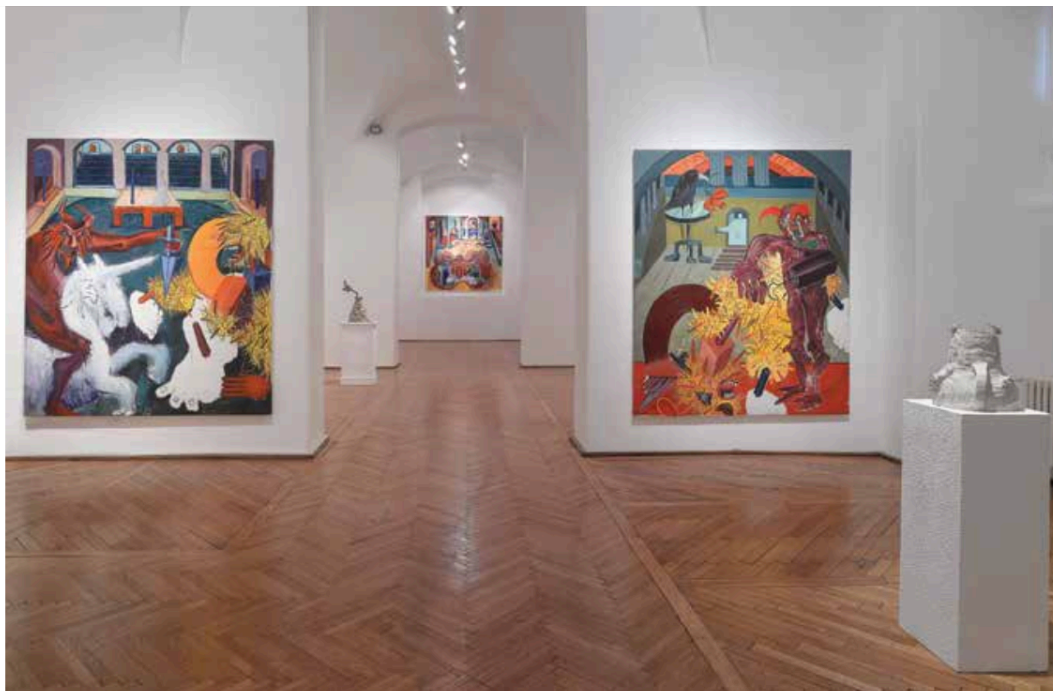
Her current exhibition thematizes a dystopian *topos* in which the human being seems permanently threatened by an alien force, coming from outside or inside. The term *EREWHON* originates in the backward spelling of the English word *NOWHERE* spelled backwards. By titling his famous novel *Erewhon*, Samuel Butler created a very suggestive instance of poetic license, by deliberately switching around the two middle letters in this thematic word, which comes to determine a singular fictional world.

The curatorial concept of *EREWHON/NOHWERE* makes use of the same creative license used by the English novelist to refer to the imaginary *topos* configured in Tincuța Marin's work. The artist succeeds in transferring her oeuvre's visionary qualities on the maps of the fundamental visual "places" in her exhibited works, which simulate tangible but unplaceable universes whose main mode of fictional life is dysfunction. Though their narratives do not adhere to the regime of daily life, they maintain the concreteness of life lived.

As an artist, Tincuța Marin is fundamentally resistant to current artistic trends. The visual discursivity of her art challenges, through the eloquence of her neo-avant-garde phrasing, the hyper- or photo-realistic postulates of the moment, the predictable coding of abstract mannerisms, or the posthuman disindividualization of our reabsorption into technology or other species. The artist replaces verist rhetoric with the "descriptions without place" (Wallace Stevens) of hyperchromatic-narrative stylistic elements generating the illusion of "here." In Tincuța Marin's painting, the distance between Giotto, Bruegel and Giorgio de Chirico can be erased by an oneiric breeze. A vision inflamed by German expressionism is filtered through the bookish eloquence of a medieval scriptorium, contaminated by the stylistic delights of terse fantastic descriptions, dominated by innovative gestural choices. The relaxed, seemingly

Vedere din expoziție. Credit foto: Marius Popuț.
Exhibition view. Photo credit: Marius Popuț.

Vedere din expoziție. Credit foto: Marius Popuț.
Exhibition view. Photo credit: Marius Popuț.

deliciile stilului abrupt al unor descrieri fantastice, dominate de hotărâri gestuale insolite. Execuția degajată, aparent frustă, nu preia nici candoarea pictorilor naivi, nici intențiile anti-canonice ale primitiviștilor, ci înscenează, adesea autoironic, o hipersensibilitate critică asumată ca element central al identității sale artistice.

Trama expozițională relevă cicluri ale glisării conflictuale de lumi angelic-demonice, care vin să locuiască unele în altele. Coliziunea acestor lumi se transformă în *acte cromatice* în care mima, pantomima și exaltările burlești își pot găsi o posibilă explicație în relecturarea fotografică a vulnerabilității marionetelor reconșionate în atelierele teatrului de păpuși.

Creațiile Tincuței Marin își compun narațiunile vizuale în jurul lui Bigfoot, personaj maleabil și înșelător, în același timp puternic și vulnerabil. Chiar dacă adesea are o aură divină deasupra capului, acest alter-ego al artistei pare a fi ușor de atacat sau de rănit. De altfel, din confruntarea cu dinozauri, demoni sau alți monștri, Bigfoot nici nu iese întotdeauna învingător, căci forța sa are în fond aceleași origini primitive cu ale acestor făpturi, care, recreate în paralel și într-o serie expresivă de vase de lut, însoțesc lucrările de pictură din expoziție. Fundamental transgresivă, la granița antropomorfului cu zoomorful, participarea lui Bigfoot la acte grotești trebuie privită ca o metaforă a slăbiciunii fundamentale omenești a protagonistului, iar în sens larg, ca o treptată degradare sau alienare a condiției umane.

Universul vizual din *EREWHON/NOHWERE* are rafinamentul unei clarviziuni orientate de instinctul sigur al visării lucide și propagă unda de șoc a renașterii unei lumi dintotdeauna și de nicicând. Enigmele vizualității acestei lumi erup, impregnând realitatea figurativă cu semnele unor erezii gnostice, între hotarele nestatornice ale unui loc de oriunde și de nicăieri.

rough execution does not borrow from the candor of naïve painters nor from the anti-canon intentions of the primitivists, instead staging, often ironically, an acknowledged critical hypersensitivity as a central element of Marin's artistic identity.

The exhibition weaves a network of conceptual oscillations in angelic-demonic worlds, coming to inhabit one another. The collision of these worlds turns into chromatic acts in which mime, pantomime, and burlesque exaltations can all find an explanation in the photographic rereading of the vulnerability of puppets reconditioned in the puppet theater's workshop.

Tincuța Marin's works compose visual narratives around Bigfoot, a malleable and deceptive character, both powerful and vulnerable. Despite often having a divine aura above his head, this alter ego of the artist seems easy to attack and harm. In fact, in facing off with dinosaurs, demons, or other monsters, Bigfoot does not always come out on top. His strength, in the end, comes from the same primitive source as those other creatures, which, recreated in an expressive series of clay pots, accompany the paintings in the exhibitions. Fundamentally transgressive, at the border between anthropomorphic and zoomorphic, Bigfoot's participation in grotesque acts must be seen as a metaphor for the protagonist's fundamentally human weakness, and, in a broader sense, as a deterioration or alienation of the human condition.

The visual universe in *EREWHON/NOHWERE* has the refinement of an Eastern vision oriented by the sure instinct of lucid dreaming, propagating the shockwave marking the rebirth of a world that has always and never existed. The enigmas of this world's visibility burst, imbuing figurative reality with the signs of gnostic heresies, between the shifting bounds of a place that is anywhere and nowhere.

Translated by Rareș Grozea